

tott volna, mert ebben az esetben is viselné az illeték fele részét s így a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Ha a bíróság a pertárgy értékét az ítéleti illeték kiszabása céljából tévesen közölte, a tévesen kiszabott illeték utólag is, hivatalból is helyesbitendő. (Közig. Bíróság 13.332/1928. P. sz.) A közadók kezelésére vonatkozó törvényes rendelkezések H. Ö. 3. §-ának 16. pontja értelmében az előirt illetékek helyesbitésének van helye mindazokban az esetekben, amelyek már a kiszabás esetében is fönforogtak ugyan, de akkor még nem voltak ismeretések, aminek folytán az illeték eredetileg helytelenül szabattott ki.

A szóbanforgó esetben a panaszolt ítéleti illeték 25 millió korona pertárgyérték alapulvételével szabattott ki azért, mert a polgári bíróság az ítéletnek illetékkiszabás végett való közlésekor, a per tárgyának értékét ekkora összegben tüntette ki.

Ezzel szemben a p...i m. kir. adóhivatal az 1928. évi április hó 13-án kelt. 2527. számú jelentéséből kitűnően a vonatkozó polgári periratokból megállapította, hogy a peres felek a per tárgyának értékét az ítélet meghozatala előtt 5 millió koronára leszállították. Az 1914. évi XLIII. törvény-cikk 35. §-a szerint tehát az ítéleti illeték alapjául ez a leszállított perérték lett volna veendő, ha az az illeték kiszabásakor ismeretes lett volna.

Mínthogy ezek szerint az adott esetben a fentebb idézett törvényes rendelkezések értelmében utólagos és hivatalból is eszközözlendő illetékhelyesbitésnek van helye: a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

I. Valorizálás iránti perben a pertárgy értéke a követelésnek az ítéletben átértékelt összege. II. Részperkölttségben való marasztalás esetén az ítéleti illeték arányos viselésének kiszámítási módja. (Közig. Bíróság 18.474/1927. P. sz.) Nem lehetett a panasznak egészben helyt adni, mert a m. kir. Kuria ítéletében a pertárgy értékének meghatározására nézve az 1920. évi november hó 27-iki zürichi jegyzés szerinti értéket mondotta ki irányadónak, tehát a pertárgy értékét az említett időpontbeli, nem pedig a panaszos által alkalmazni kért határozathozatal időpontjabeli értékben határozta meg.

Mínthogy azonban a pertárgy értéke az 1920. évi november havi 78-as viszonyszám alkalmazásával (1,722.000 K osztva 78) 22.077 koronának (arany) felel meg, mínthogy továbbá a kiszabás alapjául szolgált ítéletekkel a panaszos csak a marasztalás arányának megfelelő részperkölttségben marasztaltatott, a marasztalás aránya pedig (1,722.000 K-ból 676.000 K) csak 39.2 százaléknak felel meg, a panaszos által fizetendő